

Kurt Bach
21-12-1942
Friggasvej 11
4000 Roskilde
46367762

Min ansættelse på Sct. Hans Hospital fra 2.11.1969 til 1.4.2005

Jeg søgte arbejde på SHH p.g.a. de indtryk, jeg fik igennem alle de mennesker, jeg kendte og havde snakket med. Jeg har to fætre, der har arbejdet på SHH og min svigerinde var sygehjælper der.

Jeg syntes selv, at jeg var god til at tale med syge mennesker, og jeg havde en bred viden om alt muligt. Det var i hvert fald ikke for lønnens skyld, jeg søgte ind, for den var lav.

De skulle bruge 24 stk., og der var 400 ansøgere. Jeg var til en samtale hos en stram sygeplejerske, der nok kunne få mange til at tænke sig om en ekstra gang. Hun spurgte, om tog stoffer, røg hash og mange ting.

Skolen var hård, specielt da det var mange år siden, jeg havde gået i skole. Vi havde nogle standpunktsprøver hver lørdag formiddag. Jeg læste hele tiden, når jeg ikke var i skole.

Efter 3 mdr. på skole skulle vi ud på en afd. Den første afd., jeg var på F7, det var gamle senile mænd og damer. Det var en god afd. Det første, jeg blev sat til var at sortere tøj og lægge det på plads i skabene, rede senge og sørge for, at ptt. Kom ind og spise og på toilettet. Barbere mændene, snakke og hygge om ptt. Og sørge for, at de kom til behandling.

På den afd. Var jeg til eksamen i at sengebade en pt. Og rede en seng fra bunden. Det gik fint, jeg fik ug. Ptt.morede sig, der var mange, der så på. Pt. Var en russisk dame.

Den afd. Var jeg på i 3 mdr., derefter kom jeg på en lukket, urolig afd. A6. Det var narkomaner og mordere. Der var kun mandligt personale. Der skulle vi passe på nøglerne. Når vi skulle ind til ptt. Med leverbetændelse, hepatitis, skulle vi have en gul kittel ud over tøjet, en hætte på håret og støvler, det må have set mærkeligt ud og dyppe hænderne i noget væske, så der ikke kom bakterier rundt.

Vi skulle observere ptt., hvad de lavede, når de spiste og tælle bestikket efter hvert måltid, om der manglede noget.

På den afd. Talte jeg meget med ptt. Jeg havde en bred viden, som de hørte efter, og de havde tillid til mig. Der skete en grim ting, der. En pt. Fik åbnet et vindue og sprang ned på et halvtag, men ramte forkert og røg ned på jorden og fik brud på armene og det ene ben.

Det var en afd., hvor jeg lærte meget på.

Derefter kom jeg på Kvindehospital, der søgte jeg selv ned på Strandhuset, F6, hos Anne Marie Hansen. Det var gamle mænd og kvinder, der var mange, der havde decubitus, så der fik man lært sårbehandling. Der var bare så meget sladder blandt de kvindelige ptt., de var onde ved hinanden.

Da Anne Marie skulle på orlov, kom der en anden afd.sygeplejerske. hun ville lave hyggeklub, og der skulle ryddes op i afd. Sengehestene skulle ud og op i udhuset, men der sagde jeg min mening. Vi havde en gammel sygehjælper i aften- og nattevagt, og så skulle hun op i skuret og hente dem om natten, hvis hun skulle bruge dem.

Det skulle jeg ikke blande mig i, så kom jeg til at sige for meget og blev flyttet fra asken til ilden. Jeg kom op til en skrap sygeplejerske [redacted] på F 4. Alt var godt der, bortset fra hende, hun var ond.

Alle afd. Jeg har været på har jeg bagt kage, boller, kanelnegle, roulader, kranssekage og lavet lagkage, når nogen havde fødselsdag og til jul masser af småkager.

Hos [redacted] troede hun, at ptt. Stjal, så lagkagebundene blev låst inde samt cigarene, så når vi skulle bruge dem, var de så tørre, at de revnede. Ptt.s chokolade blev låst inde i medicinskabet, for der var det kun sygeplejerskerne, der havde nøgle til. Der var engang der var taget af det, da blev hun sur. Der kunne skrives meget om den afd.

Jeg måtte ikke søge væk derfra uden jeg skaffede en anden til min plads, så jeg fik en plejerske fra Mandshospitalet til at bytte med mig.

Så kom jeg til E2 med tunge mænd. Der var en mand på 47 år, der havde fået en hjerneblødning. Han var glad og smilende, da han kom til afd., men hans sprog blev sværere at forstå. Han var også urenlig og savlende. Det var hårdt at se på, og synd for hans kone og børnene.

På den afd. var der flere mordere. Der var en, som de stolede meget på, han boede nogle gange ude i byen. Han kom sammen med en sygeplejerskes datter, der havde et værelse på Holbækvej, der mistede hun livet. Det var på moderens 25 års dag, det var meget tragisk.

Jeg var 3 mdr. på en afd. med blandede psykoser fra 18-50 år, både lukket og åben. Det var mere livligt, mange kom og gik igen. Der var mange, der ville ud og gå ture, og nogle

dyrkede sport. De elskede høj musik for at slippe for stemmerne, tog på biblioteket og på hjemmebesøg.

Det var også på den afd., at der var en pt., der syntes, at det var så synd for dyrene ovre i laboratoriet i forskningsafd., så han dræbte alle rotterne og skildpadderne. Han var meget syg.

Jeg har også været på en afd. med meget svært psykisk syge mænd, der skadede sig selv. En brændte sig selv med cigaren, han havde brandmærker på hele kroppen. En løb ind i husmuren nede i haven, når vi var i haven. Der var en der kravlede op i skorstenen og sprang ned og døde. En anden der hele dagen lavede de mærkeligste ting, satte sin finger ind i krogen i vinduet, i dørhåndtaget og billeder, så den var helt sort, og han samlede tændstikker op. Han kom hen til en, og så skulle man åbne pegefinger og langfinger og løfte hånden, og så stak han næsten der ind mange gange i løbet af dagen. Der var også en pyroman, der brændte en gård af.

Derefter var jeg i terapien i Boserup, hvor vi lavede mange ting, stoftryk, ting af træ, jeg lavede en tindlysestage og et tindkrus, og vi hjalp ptt. med deres ting og snakkede med dem. Det var forår, da jeg var der, og der var meget smukt, det kan anbefales at køre en tur derud.

Derefter var vi på skole igen. Det var svært, vi skulle lære om medicin og mange andre ting og op til den endelige eksamen. Det er jeg ikke så god til, så bliver jeg meget nervøs, bliver rystende og svedende, og der går en klap ned, så man ikke får sagt, det man skulle, og som man godt ved, men det gik da heldigvis, og jeg bestod.

Efter eksamen kom jeg på E7, lukket modtagerafd., der modtog ptt. fra gaden hele døgnet.

Meget voldsomme mænd fra 14 år og op til 60 år. Man skulle passe på nøglerne og øloplukkere, gafler og knive, det kunne alt sammen bruges til at åbne låsene på vinduerne og bælteerne. Der var ptt., der ville skade både sig selv og andre ptt. Vi var næsten dagligt oppe at slås med ptt., der var truende over for medptt. og personale. Der var en, der gik som en gorilla og råbte højt, hans udseende var meget skræmmende for omgivelserne, og han havde det med at true sig til mange ting, så det var meget vigtigt, at man kunne sætte grænser, hvilket jeg godt kunne, men alligevel kunne man godt "tage nogle ptt. med hjem" og drømme om, når man sov. Da det kom overlægen for øre, blev der sat 3 nattevagter på, men vi skulle jo også løbe ud af huset til alarmen, når der var ballade på andre afd. På et tidspunkt blev vi kaldt for "de hvide ptt", da vi havde hvidt tøj på p.g.a. smittefaren.

Der var en pt., der var sprunget ud fra et højhus og havde smadret rygsøjlen og hofterne, han havde et grimt sår med betændelse i.

Så havde vi en pt., der slog næsten alle han mødte lige på næsen, han ramte altid. Der var altid en plejer med, når vi gik tur med ham. Når han var i afd., var han næsten altid i bælte. Der var engang, hvor en medpt. Havde givet ham en cigaret, og da han havde røget den, havde han smidt den ned i fodenden af sengen og sad og hoppede på madrassen i bæltet, der var ild i madrassen. Der skete ikke noget med pt., men jeg blev røgforgiftet og indlagt til næste dag.

Jeg har altid haft den indstilling, at man skulle være ude i afd. blandt ptt. og ikke sidde og hænge inde på kontoret, men det var måske lidt dumt, for det var dem, der sad på kontoret, der blev belønnet, så man bliver klog af skade. Der var en plejer, der havde computer derhjemme, så han brugte sin tid på det og blev belønnet for det. Men han var aldrig med i afd., når der var ballade.

Der var jo ikke plads til alle plejerne på kontoret, og der var jo mange ting, der skulle laves med pt., men det kan godt være, man skulle have handlet anderledes. Der var et møde med sygeplejersken og fagforeningen, hvor der blev sagt, at vi skulle sælge os selv for at få løntillæg, så sagde jeg, hvem skal så passe ptt. Det kan andre så gøre, vi er jo ikke de samme steder hele tiden.

De to værste ting, jeg har været ude for, var da jeg var plejer på P 3. Der var en kollega, der var manio-depressiv. Han havde i mange år været en rigtig god plejer og kollega. Vi var 3 plejere på arbejde den nat, og om morgenen, er der en pt., der tænder ild i sin seng. Jeg får fat i pt. og råber på de andre, da pt. vil bide og slå. De kommer og hjælper mig, men vi vælter alle sammen rundt på gulvet, og jeg falder nederst med 3 personer oven på mig. Jeg lige ned på skulderen uden at tage fra. Det fik jeg en arbejdsskade ud af uden nogen hjælp fra afd.sgpl., og jeg har stadigvæk mén af det i dag. Bagefter har jeg tænkt på, at jeg bare skulle have ladet det brænde. Det blev ikke anerkendt som slemt nok arbejdsskade til erstatning, men jeg gik jo også bare på arbejde, selv om jeg havde ondt.

Flere år senere, var der en fra personalet, der var væltet på vej til arbejde på sin cykel, og da kom afd.sgpl. og sagde, at det var en arbejdsskade, når det var inde på hospitalets grund, selv om hun godt vidste, at hans dagligstue var et værtshus lige i nærheden, hvor der kommer mange både ptt. og personale.

Sådan kan man ikke behandle personalet.

Den anden gang, hvor jeg følte mig rigtig uretfærdig behandlet var, da jeg var på en retslig afd. R 7, og kun havde 1 år tilbage inden min pension. Jeg fik ikke lov at tage en efteruddannelse på skolen, så jeg kunne stige i løn, der var ikke plads til mig. Jeg skulle blive i afd. og passe ptt., mens de andre var på skole, men de kom bare aldrig tilbage. De ville ikke tilbage til en retslig urolig afd., men flyttede over på den afd., hvor de pt. var, der var på afd., før den blev ændret til kun at have retslige ptt., men den nuværende afd.sgpl. ville ikke have de gamle tunge ptt., hun sagde, at der ikke blev tænkt på hendes helbred med den slags ptt. Der var nu kun vikarer til at passe de farlige ptt. Vi ar 5 stk. tilbage. Jeg kunne ikke tager det pres, fik smerter i maven, blev sygemeldt.

Det var et stort pres ikke at vide, hvem man skulle arbejde sammen med i en vagt, der var en anden plejer, der havde fået tæsk og en plejerske, som de også tæskede og sparkede i bagdelen.

En nat så jeg en pt. ryge hash, hvilket jeg skulle skrive i kardex, så blev han sur og ville nakke mig. Han spurgte personalet, hvornår jeg kom, for jeg skulle slås ihjel. Da jeg mødte, sad de på gangen, men da de så, at jeg skulle være sammen med to gamle plejere, gik de i seng. Dagen efter skulle jeg være sammen med 2 vikarer, en kvinde og en mand, der aldrig før havde været på sådan en afd. før, så kunne de rigtig få fat i mig. Jeg havde fået at vide til rapporten, at de ville have fat i mig. De prøvede også at omringe mig, men jeg skubbede den største væk og gik op på kontoret og sagde, at jeg ikke ville være der, hvis der ikke kom mere personale.

Dagen efter kontaktede jeg fagforeningsformanden, der sagde, at jeg ikke skulle gå derned mere. Jeg fik dårlige nerver, var indlagt med stærke mavesmerter, men de sagde også, at det var psykisk.

Så blev jeg og to af de andre gamle plejere indkaldt til personalemøde hos overlægen for den retslige afd. og afd.sgpl. Jeg kontaktede fagforeningsformanden, der mødte op, men sagde, at jeg ikke skulle møde op.

Den første, der var inde til samtale, var taget for at sove i vagt. Fagforeningsformanden ringede til mig og fortalte, at de havde råbt og skreget og truet ham med politiet, hvis ikke han forlod kontoret. Han sagde, at man ikke skulle tro, det var voksne mennesker, og at jeg ikke skulle møde mere. Han prøvede at kontakte forstanderinden, men hun havde ferie. Jeg var glad for, at jeg ikke var med.

Jeg var hjemme et stykke tid, men ked af, at mit arbejdsliv skulle slutte på denne måde efter så mange år, hvor jeg havde været glad for mit arbejde. Så ringede jeg til Karin Garde, om hun kunne skaffe mig en plads, og det fik jeg på en supergod og flot afd. En afd. med

unge mænd og kvinder med spiseforstyrrelser, og nogle der ville skade sig selv på forskellige måder. Der var jeg i 1½ år, så jeg fik en god afslutning på mit arbejdsliv.

Der var en episode på E 4, hvor jeg passede en dame, der havde en søn, der trak lod med en anden om at slå hinanden ihjel, og desværre var det pt.s søn, der tabte, så den anden slog ham ihjel. Dette skulle jeg så fortælle pt., men hun tog det pænt. Jeg var også med hende til bisættelsen i Kbh.

Der var også en, der hængte sig i ledningen fra arkitektlampen. Han havde lavet en løkke af ledningen og sad på gulvet.

Engang var vi inde i Kbh. i en sidegade til Istedgade og hente en kvinde. Hun lå i sengen, som var fyldt med mider, hendes underbenklæder var groet fast i huden. Jeg fik et særlig godt forhold til denne pt. og fik skabt en kontakt til hendes datter, som hun ikke havde set eller hørt fra i mange år. Datteren og børnebørnene kom og besøgte hende på afd.

Når nogen døde i afd., blev de afhentet til kapellet af en portør, der så skulle have hjælp. Der blev ptt. obduceret. Der stod en masse syltetøjsglas med forskellige dele, der lå i formalinsprit.

Vigtige faglige milepæle.

På et tidspunkt, da jeg var på E7, fandt man ud af, at Clozapin var farlig. Der var nogle, der var døde af det i Finland, men jeg mener, de var fordi, de havde fået en overdosis, men det er jo heller ikke sikkert, at vi har fået det rigtige at vide. Der var mange ptt., der var glade for det, fordi de kunne klare sig derhjemme, men de kom nu ind, fordi de ikke kunne styre sig og blev voldelige og bange. Det var så slemt, at vi havde ptt. liggende i dagligstuen. Jeg synes selv, at jeg var god til at snakke med dem, så de faldt til ro.

På afd. E 8 skulle vi prøve at holde en pt. vågen i 24 timer for at få lavet nat om til dag. Det fik pt. det ikke bedre af.

Jeg havde en sjov oplevelse, hvor jeg var ude at gå med en pt., en fin dame i pels, lange sorte bukser, srømpebukser og hvide trusser inderst. Vi gik på en sti uden for hospitalet. Lige pludselig skulle pt. lave, og jeg skulle passe på hendes pels og støtte hende, så hun kunne få alt det snavsede tøj af. Samtidig kom der en familie med 2 små piger cyklende forbi – gad vide, hvad de har tænkt. Samme dame kom en morgen ind i spisetuen, smed noget papir på bordet og sagde, at det var souvenirer til os, det var afføring. Det var en fin dame.

På den afd. sagde afd.sgpl., at vi ikke måtte tage af pt.s mælk til vores kaffe. Siden har jeg ikke brugt mælk i kaffen.

På Solhuset kom der en nat en pt., der var 190 cm høj. Han sprang over til en af de andre plejere, tog fat om hans hals og løftede ham op, så vi var nød til at vælte dem for at få fat om hans arme og ben. Vi var 2 på hans arme og overkrop og kunne ikke kalde hjælp, men heldigvis kom natrissen, hun blev så bange, så hun ikke kunne tænke, men vi sagde, at hun skulle ringe til Oplysningen, og så kom der hjælp.

På E 7 var der en pt., der tog en hovednøgle oppe i Oplysningen, og vi blev bedt om at finde pt., og det gjorde vi., men vi måtte ikke undersøge pt., og den læge, der havde vagt, ville ikke gøre det. Vi vidste da godt, at hun havde hovednøglen oppe i vagina. Så på grund af dette måtte hele hospitalet skifte alle låsene ud. Hun gemte også piller og stoffer der.